

6009. 6243. HARIV. 9384. SUÇA. 2, 13, 2. 66, 4. 110, 16. 132, 19. 333, 14. चूर्णा 523, 13. गोपिततो रोचना Spr. 739. RAGH. 17, 24. KUMĀRAS. 7, 32. PĀNĀR. 3, 9, 14. Verz. d. Oxf. H. 98, a, 3. 242, a, No. 393—393. रोचनाम् Ind. St. 8, 277. चूर्णा 273. plur. MBH. 7, 2931 (रोचनास्तथा ed. Bomb. st. रोचनास्तथा der ed. Calc.). R. GORR. 2, 12, 8. — d) eine rothe Lotusblüthe H. an. MED. — e) = mahr. काळीसंवरी dunkler Çālmali BULVAPA. in NIGH. PR. — f) = वंशरोचना Tabāschlr RĪĀN. in NIGH. PR. — g) N. pr. einer Gattin Vasudeva's BULG. P. 9, 24, 44. 48. — 4) f. ई a) Bez. verschiedener Pflanzen: Convolvulus Turpethum R. BR. AK. 2, 4, 3, 27. MED. = काम्पिष्ठा AK. 2, 4, 5, 12. MED. = दत्ती MED. = आमलकी RĪĀN. im ÇKDra. — H. an. 3, 403. — b) Realgar, rother Arsenik H. 1060. — c) ein best. gelbes Pigment (= रोचना) RĪĀN. im ÇKDra. Spr. 739, v. l. — 3) n. a) Licht, Glanz; Lichttraum des Himmels: अक्षरुक्तांशसि रोचनेन RV. 10, 4, 2. 88, 5. सं दिव्येन दीदिति रोचनेन AV. 2, 6, 1. चित्राणि साकं दिवि रोचनानि सरीसृपाणि Lichter so v. a. Gestirne 19, 7, 1. असा वा आदित्या दिव्यं रोचनम् ÇAT. BR. 6, 2, 4, 26. LĀṬ. 1, 6, 26. KAUC. 3. तृतीयं पूष्टे अग्निं रोचने दिवः RV. 9, 86, 27. 1, 6, 1. 49, 1. 135, 3. अक्षरुक्ते, दिवो रोचने 3, 6, 8. रोचने परस्तात्सूर्यस्य 22, 3. सूर्यस्य 1, 14, 9. नाकस्य 19, 6. विश्रमा भाति रोचनम् 3, 44, 4. इन्द्रेण रोचना दिवो दृच्छानि दक्षिणानि च 8, 14, 9. 7. दिवो रोचना पप्रिवांसम् 1, 146, 1. 81, 5. 93, 5. 6, 7, 7. दिवा विश्रानि रोचना 8, 3, 8. 9, 83, 9. 10, 4, 2. 49, 6. 89, 1. AV. 7, 73, 4. 13, 1, 39. तारका चितंता रोचने दिवि TBa. 3, 12, 6, 1. VS. 13, 8. drei solche Lichtthimmel RV. 1, 102, 8. 149, 4. आदित्यास्त्री रोचना दिव्या धारयत 2, 27, 9. 3, 36, 8. 4, 33, 5. 5, 09, 1. 81, 4. 6, 44, 23. 9, 17, 5. ÇAT. BR. 8, 6, 2, 19. auch fem.: एतु तिमो ऽति रोचना: AV. 6, 73, 3. TBa. 3, 3, 44, 3. — b) das Erregen des Verlangens nach (gehört im comp. voran) BULG. P. 11, 11, 28. — c) देवानां रोचनम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 219, b. — Vgl. गोरोजना, पुष्परोचन, भक्त, योगरोचना, वंश, सु, रोचनिक. रोचनक 1) m. Citronenbaum RĪĀN. im ÇKDra. — 2) f. रोचनिका a) eine best. Pflanze, = प्रुणारोचनो RATNAM. 163. = काम्पिष्ठाका HĀ. 133. रोचनका (sic) = रोचनी H. an. 3, 404. — b) = वंशरोचना Tabāschlr RĪĀN. im ÇKDra. रोचनफल 1) m. Citronenbaum. — 2) f. अा eine best. Gurkenart, = चिर्भिता RĪĀN. im ÇKDra. रोचनस्थी adj. im Lichttraum des Himmels befindlich RV. 3, 2, 14. 6, 6, 2. रोचनाकार गाया सानादादि zu P. 1, 4, 74. रोचनामुख m. N. pr. eines Daitja MBH. 3, 3685. रोचनावस् (चवत् Padap.) adj. licht, hell AV. 13, 3, 10; vgl. TBa. 2, 7, 15, 3. रोचमान 1) partic. adj. s. u. 1. रुच्. — 2) m. a) ein Haarwirbel am Halse eines Pferdes TRIG. 2, 8, 44. VAIĠ. bei MALLIN. zu ÇIÇ. 3, 4. KATHĀS. 74, 78. ÇIÇ. 3, 4. — b) N. pr. eines Fürsten MBH. 1, 2654. 6990. 2, 516. 1027. 1066. — 3) f. अा N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2647. रोचस् s. स्व. रोचि Licht, Strahl: स्वरोचिर्भयथा सूर्या भासयन्सकला दिशः MĀR. P. 63, 6, 7. vielleicht fehlerhaft für स्वरोचिर्भिः. रोचिभिः (= विषयवासना-स्वालाभिः NILAK.) HARIV. 11933 Lesart der neueren Ausg. st. रोचिभिः der älteren.

VI. Theil.

रोचिन् (von 1. रुच् hell, licht; s. मित. रोचिष (von रोचिस्; m. N. pr. eines Sohnes des Vibhāvasu von der Ushas BULG. P. 6, 6, 16. der acc. रोचिषम् könnte übrigens auch auf ein m. रोचिस् zurückgeführt werden. रोचिष्णु (von रुच्) adj. P. 3, 2, 136. YOP. 26, 142. 1) leuchtend, schmuck, blühend AK. 2, 6, 2, 2. H. 443. VS. 12, 37. ÅÇV. GAṆ. 1, 7, 6. ÇAT. BR. 14, 3, 4, 9. PĀN. GAṆ. 1, 6. रोचिष्णुस्क zur Erkl. von रुक्मवत्सु NIA. 3, 15. श्यामिन् MBH. 12, 8515. Çiva Çiv. मणि BULG. P. 5, 24, 31. श्यामलाम्बर KATHĀS. 94, 9. — 2) Appetit machend SUÇA. 1, 190, 18. रोचिष्मन् (von रोचिस्) 1) adj. leuchtend: अग्नि HARIV. 10488. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Svārokiśha BULG. P. 8, 1, 19. रोचिस् (von 1. रुच्) n. UĠĠVAL. zu URĀDIS. 2, 112 (parox.). Licht, Glanz AK. 1, 1, 2, 36. H. 99. HALĀJ. 1, 38. RV. 5, 26, 1. RĪĀN-TAR. 1. 1. BULG. P. 3, 12, 32. 28, 23. 4, 1, 5. 2, 5. 3, 2. शरत्पद्मपलाश 24, 52. 5, 20, 13. 10, 59, 7. ईषत्स्मत्तरोचिषा (शाचिषा ed. Bomb.) गिरा Annuh 2, 9, 18. — Vgl. अचिर, स्व. रोची f. Hingcha repens Roxb. ÇABDAR. im ÇKDra. VJUTP. 142. रोच्य partic. fut. pass. von 1. रुच् P. 7, 3, 66. रोत् s. पूा. रोत्कवत् n. Bez. einer best. Begehung Verz. d. Oxf. H. 284, a, 7 v. u. रोत्का f. eine Art Gebäck Verz. d. Oxf. H. 133, b, N. 1. रोत्का, यव, माष, चणक BULVAPA. im ÇKDra. रोत्, रोत्ति (उन्मादे) DHĀTUP. 9, 73. (अनादरे) 72, v. l. — Vgl. लोड्, रोड्, रोट्. रोत् 1) adj. gesättigt, befriedigt (तृप्त). — 2) m. das Zerstampfen (लोड) MED. d. 24. रोत्त nom. ag. von 1. रुच् MED. k. 149. रोत्तिका N. pr. einer Oertlichkeit; davon adj. रोत्तिकाय P. 4, 2, 141, VĀRT. 1, Sch. रोत् (von रुद्) m. Klagen, das Winseln: यदीमि केशिनी जना गृहे तं समनर्तिषू रोदेन क्वावतोई ऽघम् AV. 14, 2, 59. 60. अघ 8, 6, 26. पुत्ररोद रुद् seine Kinder beweinen KĀND. UP. 3, 13, 2. रोदन (wie eben) 1) n. a) das Weinen AK. 3, 4, 18, 126. H. an. 3, 405. MED. n. 117. R. 3, 39, 1. SUÇA. 1, 316, 5. बालानां रोदनं बलम् Spr. 1192. KATHĀS. 73, 225. 124, 138. BULG. P. 6, 14, 48. VER. in LĀ. (III) 23, 2. 17. 28, 16. चवत् BULG. P. 3, 17, 10. pl. SUÇA. 1, 373, 10. zu den Kinderkrankheiten gezählt ÇĀRĠ. SĀM. 1, 7, 108. — b) Thränen AK. 2, 6, 2, 44. H. 307. H. an. MED. HĀLĀJ. 2, 364. — 2) f. ई Alhagi Maurorum Tournef. AK. 2, 4, 2, 10. — Vgl. रुद्ररोदन. रोदस् = रोदसी 1): gen. du. रोदसो: RV. 9, 22, 5. die indischen Lexicographen führen auch रोदसी auf रोदस् n. zurück: रोद इव तु रोदसी H. an. 3, 733. रोदश्च रोदसोति च MED. s. 32. HALĀJ. 1, 121. Am Anfange eines comp.: रोदःकुक्कुर NALOD. 3, 32. रोदसिप्रो (für रोदसी - प्रा) adj. weiterfüllend RV. 10, 88, 3. 10. रोदसी f. 1) du. रोदसी die obere und untere Welt, Himmel und Erde. Die urspr. Bed. ist noch zu ermitteln. NIA. 6, 1 stellt das Wort als von रुद् abgeleitet mit रोधस् zusammen: (die Wesen) in sich enthaltend; diese Ableitung ist unzulässig schon wegen des Zusammenhanges zwi-